

Ačkoliv hodně navštěvován českými dovolenkáři, ještě před pár lety byl Jadran cyklistická „terra incognita“. Na ostrovech se zdálo být zajímavé jen pobřeží, zátoky a přístavní městečka.

Když jsme poprvé vzali s sebou kola na starou dřevěnou loď, kapitán Silvy kroutil hlavou a mrmlal cosi, že loď s koly na palubě je jako slon s křídly. Kololoď – jak jsme tuto zprvu zvláštní kombinaci nazvali – nám však během následujících sedmi let umožnila objevit netušenou rozmanitost ostrovního vnitrozemí: zapadlé syrové kamenné visky, kde místní ještě dnes nosí kroj i v pracovní dny, panenské pláže mezi skalisky na konci kozích stezek, dech beroucí přírodní scenerie tvořené rozeklaným, zkrasovělým vápencem, mezi skalisky ukryté oázy políjí s červenou zemí a na podzim úžasně sladkou révou z opuštěných vinic. A ty strhující výhledy při euforizujících sjezdech!

Pro sjezd se však musí něco udělat: přirozenou ambicí člověka, nejen ocykleného, je pokořit nejvyšší bod, a to nejen kvůli následnému sjezdu.

Postupně jsme tak zdolali vrcholy většiny na kole „jetelných“ jadranských ostrovů. Ráno vylodit, večer znovu setkání s plovoucí základnou, často na opačném konci ostrova. A nazítří na další ostrov – s novým vrcholem.

Cílem není pouze na nejvyšší vrchol vyjet, ale tento výšlap se vždy snažíme spojit s co nejzajímavější a nejpestřejší cestou po ostrově. Zde je několik tipů na stylové zdolání těch nejvyšších vrcholů čtyř dalmatských ostrovů: Brače, Hvaru, Visu a Lastova. Vzhledem k tomu, že neexistuje žádný průvodce, žádné spolehlivé značení a mapy jsou spíš přibližné, může být tento text praktickou pomůckou při vaší cyklistické dovolené, ať už využijete pevného ubytování na ostrovech a přesunů lodními linkami, nebo budete mít zázemí na obytné lodi, případně jestli se zdolání vrcholu ostrova stane zpestřením vaší jinak ryze pobytové rodinné dovolené.

text a foto: Zdeněk Kukul a Lukáš Kudlička

Brač vidova goru 780 m n. m.

Brač je pevnině nejbliže, plavba trajektem ze Splitu do Supetru trvá necelou hodinu, tradiční jachtou z pevniny pak zabere 1 až 3 hodiny podle toho, do kterého přístavu plujete. Za výchozí místo doporučujeme zvolit Milnu, dobře chráněný, malebný přístav na západním pobřeží. Ze Splitu se tam dostanete i linkovým vznášedlem (za méně než hodinu).

Z Milny je cesta nejen pestrá, ale i gradient stoupání poměrně vyrovnaný – žádné hrozné „utahováky“ a žádné zbytečné ztráty výšky. Pokud máme k dispozici svoji loď, necháme ji přeplovat na jižní pobřeží Brače. Znovu se setkáme v Bolu, městečku na jihu ostrova přímo pod „Vidovkou“, jak jsme ji familiérně překřtili.

Milna dodnes neztratila svůj původní charakter rybářského sídla. Obligátní strýci hřadující na nábřeží nás pozorují při vyloďení, aniž by hnuli brvou. Je druhý květnový týden, a jakmile opustíme městečko jedinou možnou „výpadovkou“, vůně moře je zaměněna intenzivní vůní kvetoucích rostlin, pro nás často exotických. Převládající šalvěj po chvíli vystřídá levandule. Májová jízda je tak v pravém smyslu aromaterapie a mírné zadýchání ve středním, asi tříkilometrovém stoupání vůbec nevadí. Krátký sjezdík s pěkným výhledem na pitoreskní obec Ložišća je prvním výraznějším vizuálním zpestřením. Nad Ložišći pokračujeme mírným, táhlým stoupáním po hraně dlouhého úzkého údolí dříve intenzivně zemědělsky využívaného, dnes s občasnými terasovými poličky, vinohrady a sem tam se pasoucími ovečkami. U sedla Vela Glava je vrchol stoupání, silnice má dalších pět kilometrů houpavý profil. Po pravé straně hned u cesty je mramorový lom, můžeme pozorovat těžbu i opracování velkých bloků (na Brači se těží hodně tohoto ušlechtilého vápence). U Donjih Humce odbočíme doprava a za chvíli jsme v Nerežišćích, „střediskové“ obci, kdy si hlavním sídlem ostrova. Bary kolem náměstíčka nám mohou poskytnout nějakou tekutinu, v samoobsluze si lze koupit čerstvé pečivo, třeba s průstem. Z náměstíčka opustíme hlavní silnici a pokračujeme prudce stoupající uličkou v původním směru kolem „videotěky“ ke kostelu.

Tam se cesta rozdvouje: kdo dá přednost nezpevněné šterkovo-kamenité cestě (zde „makadamský put“ nebo zkráceně „makadam“), dá se za kostelem doprava, do zprvu značného stoupání. Kdo trvá na pevném asfaltovém povrchu, míří za kostel rovně, aby se po necelém kilometru znovu napojil na hlavní. Po ní jsou to tři kilometry „serpentinoidního“ stoupání k odbočce na Vidovu goru. Ukazatel říká méně, ale z odbočky na vrchol pojedeme sedm kilometrů. Budiž nám útěchou, že na odbočce už máme většinu stoupání za sebou a čeká nás velmi příjemná, pestrá, houpavá úzká asfaltka převážně skrz voňavý borový les, pro nějž má chorvatština poetický název „šuma“. Po necelém kilometru od odbočky se zprava připojí zmíněná makadamová cesta od Nerežišć. Je to původní středověká vozová cesta

Brač – brutální sjezd po makadamu k Planici 600 výškových metrů na 4 kilometrech

Brač – v obci Nerežišća máme polovinu stoupání za sebou

napříč ostrovem s odměnou v podobě panenské krajiny vůkol a další dávky libých čichových vjemů; stoupání je však i na této cestě nezanedbatelné a sem tam je trocha volného šterku, který znesnadňuje jízdu (na horských kolech je cesta dobře sjízdňá, na trekových jen tak tak).

Před vrcholem stoupání se pasou koně – prý jsou polodivocí, takže jacísi polomustangové. Les se rozvolní a už je tu vysíláč stojící na samém vrcholu a u něj vrcholová hospoda, ve které však cyklisty – zde na ostrovech výjimečně – nemilují. Personál lze úspěšně rozdrážit tím, že kola opřete zevnitř o kamennou zidku restauraci ohraničující.

Zato výhled je impozantní. Uvědomujeme si, že 780 metrů nad mořem je zde miněno doslovně. Moře je opravdu přímo pod námi. Z pobřeží vystupuje známá silueta Zlatého mysu (Zlatni rat), vlevo od něj městečko Bol, cíl naší dnešní cesty. I s naší lodí u mola, která odtud vypadá jako malinká hračka. Teprve zde plně pochopíme,

Popis trasy

Milna – Bol s výjezdem na Vidovu goru: 60 kilometrů, s terénní vložkou (box) o 5 kilometrů méně.

Terénní varianta

Brutální terénní sjezd z Vidovy gory do Bolu (jen pro horská kola)

Po 2,1 km po asfaltce z vrcholu odbočíte vlevo (po značce = červený flek a modré géčko) po sotva znatelné, ale dobře sjízdňé cestě vedoucí po náhorní planině, držte se značek a po dalších 4,2 km najedete u samoty Fantovi Dolci na širokou šterkovou cestu. Po ní se dáte doleva. Vše potud je víceméně po rovině až po terénní zlom, na kterém začíná klesání více než 600 výškových metrů k moři, přes 20 uzavřených serpentín na šterkovém makadamu. Technicky náročné, ale krásné. Nad místem Planica vyjedete u moře (možná koupel na jedné z panenských plážíček). Přes Murvici s ruinou středověkého kláštera vede už kulturně upravená úboční cesta nad mořem, skrz vinice a lesíky. V Murvici místní nabízejí dobré domácí víno, možno posedět a případně i pojišť v konobě s pěkným výhledem. Do Bolu, ke Zlatému mysu, je to pak už kolem pobřežních letních rezidencí nové chorvatské honorace cobyšláp.

proč tečkovaná cesta v mapě spojující Vidovu goru a Bol je nejen nesjízdňá, ale dokonce jen podmínečně schůdná, s téměř horolezeckými úseky.

Při sjezdu zpět na hlavní silnici je záhodno nepropadnout plně euforii a dát pozor, občas tu může jet proti nám auto – silnička je úzká. Na hlavní silnici odbočíme doprava a zvlněným profilem dojedeme přes Pražnici do Gornjih Humce (pozor, cesta vyznačená ve většině map vedoucí směrem k letišti z tohoto směru neexistuje!). V Gornjim Humci doprava a ještě kousíček stoupání, abychom poté vychutnali desetakilometrový scénický, vpravdě ideální sjezd (bez šlapání, ale i bez brzdění) až do Bolu.

Bol je sympatický, ale poměrně turisticky frekventovaný, mezi městečkem a Zlatým mysem je několik novějších hotelů.

Hvar

Svatý mikuláš 628 m n. m.

Na ostrov plují několikrát denně trajekty ze Splitu, hlavní trajektový přístav je západně od města Stari Grad. Plavba trvá dvě hodiny. Linkové vznášedlo pluje trochu rychleji do města Hvar, kde zastavují i některé trajekty ze Splitu, které plují na vzdálenější ostrovy. Mezi Bolem na Brači a Jelsou na Hvaru také pluje denně vznášedlo (1/2 hodiny), kterým lze elegantně navázat na výlet po Brači. Pokud máme svoji loď, je možné totéž (plavba Bol – Stari Grad tradiční jachtou trvá přes hodinu).

Vhodným východištěm je Stari Grad, po zdolání vrcholu se buď můžeme tamtéž vrátit, anebo jet do Hvaru (v závislosti na našem ubytování nebo dalším dopravním spojení).

Svirče – to je úpravná vinařská obec s poutním kostelem (další 2 km). Hodně místních prodává domácí točené víno (kolem 15 kun za litr), mnohdy srovnatelné s mnohokrát dražšími lahvovými víny v obchodech a restauracích. Za stáčírou vína, u posledních domů vesnice, odbočíme doprava.

Úzká asfaltka zprvu volněji stoupá směrem k horskému masivu – pohled na kopce se otevře kousek nad vsí. Po asfaltu však jedeme jen něco přes kilometr, pak se cesta mění v makadam, místy dost šterkovitý; zalamuje se čím dál víc do svahu. Projedeme lesem zčásti spáleným v roce 2003 velkým požárem. Tady je stoupání nejprudší, skrz pár serpentín možná budeme muset kolo vést. Následně vyjedeme na náhorní plošinu, kde už se cesta pokládá. V mapě je značena osada Poljica, stále osídlená tu však není, jen pár opuštěných kamenných domků.

požární hřídky – posledních 150 metrů vyskáčeme pěšky po kamenech. U vrcholu je velký kříž, na něm budka s vrcholovou knihou a razítkem. Teprve tady se vám odkryje úžasný výhled na otevřené moře, na členité jižní pobřeží směrem k městu Hvar, v dálce Pekelné ostrovy (Pakleni otoci) a úplně na obzoru ostrov Vis. Přímo pod vámi je vesnička Sveta Nedjelja, do které vede nesjízdňá, avšak schůdná kozí stezka. Fotku Sv. Nedjelje odtud pořízenou lze úspěšně vydávat za letecký snímek.

Po návratu zpět na téčko 500 metrů pod vrcholem pokračujeme rovně. Nenecháme se zmást občasnými, podle všeho náhodně rozestými cedulkami „Bike Route“ se symbolem cyklisty – podle tohoto značení instalovaného před dvěma lety se moc jet nedá. Bez ohledu na značky nikam neodbočujeme, na případných rozdvojkách se vždy

Zasloužené občerstvení místním výtečným vínem

Hvar – „letecký“ májový pohled ze Sv. Nikoly na Sv. Nedjelju a jižní pobřeží.

Stari Grad je původně starořecké město se spoustou památek. Výjezd můžeme začít promenádní jízdou úzkými městskými uličkami. Pak se dáme po staré, úzké silnici s patníky snad ještě z dob starých Řeků na jihovýchod, do vnitrozemí ostrova. Po pěti kilometrech pestré jízdy přijedeme do městečka Vrbanj, za ním odbočíme doprava na

Sem je to ze Svirčí pět kilometrů. Masiv vrcholu sv. Nikoly už je vlevo od nás, v Poljici na něj odbočuje červeně značená cesta pro pěší (a kozy), na kole nesjízdňá. My musíme pokračovat ještě asi jeden kilometr na téčko, kde doleva odbočuje vozová makadamová cesta. Odtud je to na vrchol už jen 500 metrů. Kola necháme u stanoviště

Popis trasy

Okruh Stari Grad – Sv. Nikola – Stari Grad: 28 km, doporučeno jen pro horská kola.

držíme té více používané, rovnější cesty. Jedeme po syrové náhorní plošině porostlé macchií, se zídkami sem tam vymezeními poličkami, která lidé přijíždějí obdělávat jen jednou za čas. Makadamová cesta je občas trochu kamenitá, ale na horském kole dobře sjízdňá, profil ideální – po sjezdu z vrcholu je to v průměru mírné klesání, ovšem s četnými hupy. Po šesti kilometrech jízdy z vrcholu vyjedeme na starou hlavní silnici spojující město Stari Grad a Hvar, která zde překonává poměrně velké stoupání (nová hlavní silnice je vedena tunelem hluboko pod vámi). Odbočíme-li vlevo, po 300 metrech dojedeme k vrcholové hospodě s možností občerstvení. Odtud můžeme pokračovat buď po náhorní plošině s panoramatickými výhledy a následně s kopce do Hvaru (10 km), anebo zpátky, rovnou s kopce až do Starého Gradu (8 km). Na obou cestách projíždíme terasovými poličkami s levandulí, která je specialitou ostrova. Zvlášť v květnu vydávají její květy vůni až omamnou.

Vis – cesta po scénickém makadamu směrem k vrchu Hum

Vis Hum 587 m n. m.

Trajekt ze Splitu pluje nejméně jednou denně, v plné sezoně častěji. Plavba trvá tři hodiny. Aspoň jednou týdně má trajekt mezipřístání ve Hvaru – možno využít, pokračujeme-li na Vis z Hvaru. Máme-li svoji loď, necháme ji plout z Hvaru do Visu (tradiční jachtou plavba trvá dvě hodiny).

Město Vis je roztáhlé kolem širokého, dobře chráněného zálivu. Není divu, že si toto místo staří Řekové zvolili za svoji základnu pro osídlení Jadranu. Až do přelomu 80. a 90. let byl ostrov pro běžné turisty nepřístupným vojenským pásmem. Válečný šéf partyzánů a budoucí dlouholetý vůdce Jugoslávie Josip Broz Tito odtud za 2. světové války řídil partyzánský odboj na pevnině. Jeho hlavním stanem byla jeskyně na úbočí nejvyššího vrcholu zvaného Hum. Vydejme se tam po jeho stopách!

Od přístavu vedou do kopce, jihovýchodním směrem, dvě silnice. Obě se stýkají na něco přes tři kilometry vzdáleném návrší na křižovatce cest u pomníku

Vis – při návratu se u památníku britských letců ještě jednou ohlédneme ke zdolanému vrchu Hum

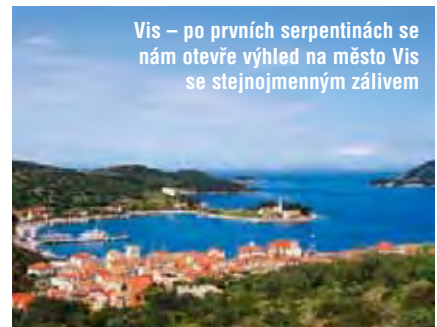

britských letců z 2. světové války. Cestou pěkné výhledy na město a celý záliv.

U pomníku je terénní hrana a za ní se před námi otevře široké, úrodné polje – krasová, zemědělsky využívaná sníženina.

Po rovině projíždíme několik kilometrů vinicemi, olivovými sady a malými kamenými vesničkami. Ve vsi Podšpilje se dáme vpravo, do kopce. Na tomhle rozcestí zpravidla stává hýkavý osel. To už jste na úpatí Humu. Po půlkilometru, před vískou Žena Glava, odbočíme vlevo. Stoupání se zostří a teď už na nejlhčí převod supíme směrem na vrchol. Po dvou kilometrech vpravo odbočují kamenné schody. Pokud na tomhle místě necháme kolo, dojdeme za asi 10 minut pěšky do slavné Titovy jeskyně. Milci přírody mohou být však trochu zklamáni – jeskyně je docela obyčejnou dírou ve skále, bez krápníkové výzdoby, zato však s několika pamětními deskami a nápisy.

Další dva kilometry vede na vrchol několika serpentinami nová asfaltka, která

Vis – po prvních serpentinách se nám otevře výhled na město Vis se stejnojmenným zálivem

Popis trasy

Vis – Hum – Korniča – Vis je 36 km, terénní vložka to zkrátí o 2 km.

Terénní varianta – makadamem do Ženy Glavy (jen pro horská kola)

U pomníku letců odbočuje vpravo 8 km dlouhá makadamová cesta do vsi Žena Glava. Z větší části vede dramatickou, pustou krajinou porostlou křovisky a borovými lesíky. Na dvou rozcestích je třeba se držet častěji používané cesty. V masivu kopce Velika Glava (vpravo od cesty po cca 6 km) je nedokončený kryt generálního štábu jugoslávské armády budovaný v 70. letech.

ve většině map ještě není vyznačena. Na hlavním vrcholu je nepřístupný vojenský objekt (jeden z posledních relikvů vojenské přítomnosti na ostrově), vedlejší vrchol s rozhledem 360° je přístupný.

Před námi je druhé město ostrova – Komiža, vlevo na moři pak menší ostrov Biševo a ještě menší, skalnatý Svetac. A máme-li štěstí, zahlédneme i břehy italského poloostrova Gargano – však jste už na třetině vzdálenosti mezi chorvatským a italským pobřežím.

Zpátky s kopce na brzdách. Doporučujeme labužnickou zastávku ve vsi Plisko Polje nebo Žena Glava, kde jsou tzv. domácí hospody (seosko domaćinstvo), gastronomická zařízení nabízející jídla připravená tradičním způsobem výhradně z místních surovin.

Abychom uzavřeli okruh, je vhodné pokračovat v Podšpilji (u osla) na hlavní silnici vpravo, přes Podhumlje (po rovině až mírně do kopce) do Ravna, kde začíná scénický čtyřkilometrový sjezd až do Komiže. Komiža je dobře zachovalý středověký přístav, který má jednu dobrou vlastnost: žije svým původním rytmem, bez znatelného vlivu cestovního ruchu. Hotel je tu zatím jen jeden – přestavěná bývalá vojenská zotavovna. Možností stylového občerstvení je tu však víc – kupte si třeba v pekárně na nábřeží skvělý burek (útvár z listového těsta plněný masem nebo sýrem).

Do sedla sv. Mihovila nad Komižou jsou to tři kilometry po nové serpentinité silnici. A ze sedla bez šlápnutí, ale i bez brzdění, tedy maximálně pohodlně i efektivně – až do Visu – šest kilometrů. Na začátku klesání ze sv. Mihovila doporučujeme vyvinout co nejvyšší rychlost – po pravé straně totiž stojí dům ostrovního blázna, jehož oblíbenou kratochvílí je napichování panenek na ostré hroty vlastního plotu. Tak aby to náhodou nechtěl zkusit i s českými cyklisty (opět výjimka, obyvatelstvo ostrova je jinak přátelské a vstřícné).

Tradiční jachta Tvrdi je dobrým prostředkem pro dopravu cyklistů mezi ostrovy

Lastovo – sjezd z vrcholu Hum směrem k jižnímu pobřeží je velmi technický

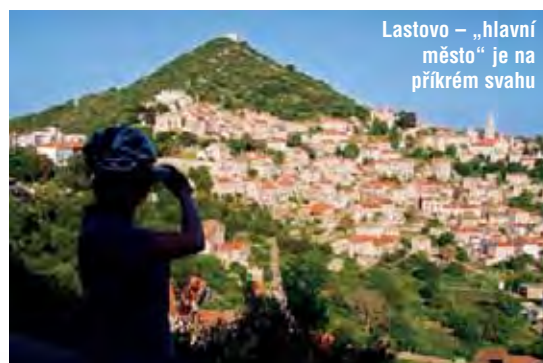
Lastovo Hum 415 m n. m.

Lastovo má se Splitem spojení nejméně jednou denně trajektem (5 hodin plavby) anebo vznášedlem (3 hodiny), obojí přes Vela Luku na ostrově Korčula (vznášedlo zastavuje navíc ve Hvaru). Máme-li loď na povel, příhodné je zvolit přístup od Korčuly nebo Mljetu; nejkratší plavba tradiční jachtou mezi těmito ostrovy a Lastovem je 2 – 3 hodiny. Trajekty a vznášedla míří do jediného většího přístavu Uble (nebo také Ublji) na západě ostrova, malý přístav u „hlavního města“ Lastova je vhodný jen pro menší plavidla.

Ostrov Lastovo je civilizací nejvzdálenější, plavba sem z větších měst na pobřeží tedy zabere nejvíc času. Připlouváme-li od pevniny, uvítají nás mystické vrchy porostlé hustým borovým lesem. Odměnou za dlouhou plavbu je objevitelský pocit a udivené pohledy ostrovanů svědčící o tom, že moc turistů na kolech ještě ostrovem neprojelo. I Lastovo bylo donedávna vojenskou zónou.

Nejvyšší vrchol ostrova se jmenuje také Hum. Ono není divu, hum totiž česky znamená „kopec“, takže se tenhle název objevuje na každém druhém ostrově. Přístav Uble je v hluboko zaříznutém zálivu, ze severní strany chráněn hustě zalesněným ostrovem Prežba.

Vyrazíme radši brzo ráno, zvláště mezi červnem a zářím – vyprahlé jižní pobřeží je opakem zeleného severního. Uble je výjimkou mezi přístavními městečky na chorvatských ostrovech: není to staré,

Lastovo – „hlavní město“ je na příkrém svahu

Popis trasy

Uble – Hum – Skrivena Luka – Lastovo
– Uble: 25 km, z toho 2 km jen pro ostřejší bikery

malebné a příjemné místo, ale nevábný přístav a osada se zašlými vojenskými barákami, které dali vystavět Mussoliniho vojáci a převzali je ti Titovi. Teď tu žije už víc rybářů a námořníků než vojáků.

Jakmile mineme poslední domy, odbočíme doprava. Tam začíná vojáky postavená vrcholová silnice. Stoupání je zprvu mírnější, asi po dvou kilometrech se stává velmi prudkým – chvílemi je to i na chůzi

Kdy – jak – za kolik?

Sezona

Pro cestu na ostrovy s kolem je nejlepší květen a říjen (ubytování na ostrovech není třeba rezervovat dlouho dopředu, v květnu jsou ostrovy svěže zelené a v květu, v říjnu dozrávají granátová jablka, mandarinky a fíky), možný je i červen a září. Vhodné nejsou měsíce letních prázdnin (horko a větší provoz v přístavech i na ostrovních silnicích). Naším tipem je první polovina května.

Doprava

Dopravu autobusem s vlekem na kola do chorvatských přístavů v některých jarních a podzimních termínech zajišťuje CK Geotour: www.geotour.cz, tel. 2573 12345 a CA Jenda www.cajenda.cz, tel. 608 110 103. Jízdní řády pravidelného lodního spojení najdete na www.jadrolinija.hr. Malé sportovní jachty nejsou zpravidla vhodné, protože neposkytnou dostatek úložného prostoru pro vaše bicykly.

Ubytování

V soukromí na ostrovech stojí 20 až 30 eur na osobu a noc a lze je najít pomocí místní turistické kanceláře (turistička zajednica) anebo prostým dotazem na „pokoje“ („so-be“). Ubytovatelé jsou někde ještě zvyklí na delší pobyty a musíte je přemluvit, aby vás nechali kratší dobu – v květnu a říjnu to však nebude výraznější problém.

Info

Všeobecné informace o ostrovech i cestě do Chorvatska vám poskytne Chorvatské turistické sdružení: www.htz.cz, Praha 1, Krakovská 25, tel. 222 211 812. Informace o zájezdech, které kombinují ježdění na kole po jadranských ostrovech s plavbou a zázemím na tradiční jachtě, najdete na www.kololod.cz.

Mapy

Nejlépeší mapy na našem trhu vydává Shocart (mapový podklad Geodetskí závod Slovenije), území popsaných ostrovů pokrývají mapy 1:100 000 Dalmácie 2 a 3. Detaily, řády cest apod. mohou být nepřesné, ale lepší mapy zatím nejsou.

bez ostudy. Pokud nás o dech nepřipraví stoupaní, určitě nám ho vezmou výhledy zpět na členité, zelené pobřeží a zelené kopečky porostlé hustým, voňavým borovým lesem. Na vrchol je to z Uble asi šest kilometrů. Nahoře se změní vše. Bohatě vegetaci je konec, na horizontu vás přivítají daleké výhledy na syrové, suché a rozeklané jižní pobřeží ostrova. Cesta vede do jakési rozsedliny – vpravo je nepřístupný vrchol s vojenskou základnou, vlevo hlavní vrchol (na něj vede makadam), před vámi heliport s výhledy.

Ti, kdo trvají na pevném povrchu, by se měli stejnou cestou vrátit. Ostatní za rozsedlinou odbočí vpravo dolů, kde začíná tři kilometry dlouhý makadam do údolí, kde vyústí na asfaltovou silnici Skrivena Luka – Lastovo. Z většiny je to ostrá bikeřina, se štěrkem i volnými kameny. Méně srdnatí však mohou ty dva těžší kilometry kolo vést, scenerie stojí za to.

Skrivena Luka (v překladu schovaná zátoka) je z vyústění makadamu na silnici dva kilometry vpravo. Je skutečně kouzelná, zvláště na jaře, obklopena kvetoucími keři; v posledních letech jsme sem přijeli třikrát v první polovině května i voda už byla krásně prohřátá na vykoupání. Je tu i možnost občerstvení – sezonní hospody zpravidla otevírají na začátku května a zavírají koncem října.

Zpátky do Uble je vhodné zvolit okruh přes město Lastovo, které má unikátní polohu na jižním svahu sklánějícím se k polji ve středu ostrova. Úzké uličky lemují středověké kamenné domy s typickými komíny. Vystoupejme do horní, novější části městečka (je tam i pošta, kavárny a obchod, ne však restaurace); skoro dvě stě výškových metrů pod námi se objeví malý městský přístav zvaný Lučica. Silnice z Lastova do Uble je v první části hřebenovkou, v druhé části prochází úrodným polem.

**Při zakoupení kompletu
podsedlovka Wasabi
zdarma.**

510122 - Brašna na nosič
původní cena 1210,-
 nyní 973,-

Po rozdělení bočních zipů vykloupíte dvě plnohodnotné brašny a tím pádem vám vznikne trojbrašna. Brašna je uchycena pomocí popruhů a kulaté gumy s háčkem. Příslušenství: 2 vnější a 2 vnitřní kapsy ve výklopných brašnách, úchyty na blikáčku, reflexní dolňky, nepromokavé zipy, popruh přes rameno.

Objem 15-35 l, nosnost 25kg.

510051 - Br.na řídítka
původní cena 1200,-
 nyní 1071,-

Součástí brašny je mapník, pláštěnka, MTS úchyt, vývod na sluchátka, vypořstrování vnitřního prostoru, 2 boční a 1 čelní zipová kapsa, vrchní kapsa na magnet, nepromokavé zipy a reflexní doplňky.

Objem 11 l, nosnost 6kg

Lastovo – záliv Skrivena Luka je v první polovině května kouzelný, voda už prohřátá

